

BARNARÆTTINDI

Heilsan til politikararnar:

ØLL BØRN SKULU HAVA SOMU ÍBORNU RÆTTINDI

Í dag fyllir Barnarættindasáttmálin hjá ST 25 ár, og í tí sambandinum minnir Føroya Pedagogfelag politikararnar á, at her heima eru tað enn alt ov nógv børn, ið ikki merkja, at Føroyar eisini hava skrivað undir sáttmálan

Ingolf S. Olsen

Í dag er altjóða barnarættindadagur og samstundis 25 ára føðingardagur hjá ST-barnarættindasáttmálanum, sum Føroyar eisini hava staðfest.

Dagurin fer ikki aftur við borðinum hjá politisku skipanini, tí júst í dag er aðalorðaskifti í Løgtinginum um barnarættindi í Føroyum.

Men kortini heldur Føroya Pedagogfelag tað vera neyðugt at koma við einari eyka áminning til politikarar og annars øll, ið varða av rættindum barnana. Tað ger felagið við soljóðandi heilsan:

Heilsan

»Góðu politikarar og øll sum vara av stovnum og skipanum fyri børn og ung.

Í 1989 lovaðu alheims stjórnir við ST-Barnarættindasáttmálanum, at øll børn skulu hava somu íbornu rættindi. Hesi rættindi eru grundað á tørvin hjá barninum fyri at yvirliva, menn-

ast, luttaka og fremja sínar førleikar. Rættindini eru galdandi fyri øll børn, uttan mun til hvørji tey eru og hvaðani tey eru.

Barnarættindasáttmálin er tann størsta staðfestingin av øllum ST-sáttmálum og gevur barninum fullan myndugleika – eisini til at tosa um síni egnu sjónarmið og meiningar og at vera við í øllum avgerðum, ið hava ávirkan á lívið hjá einstaka barninum.

Tað eru nógv børn í heiminum, eisini í Føroyum, ið ikki fáa gleði av hesum rættindum. Tey liva í fátækradømi, undir ótryggum umstøðum ella uppliva ymisk sløg av harðskapi og misbrúki.«

Neyðugt við áminning

Maud Wang Hansen, forkvinna í Pedagogfelagnum, sigur, at tað er bæði náttúrligt og neyðugt, ikki bara í dag, men støðugt, at minna á, at Barnarættindasáttmálin ikki bert er til prýðis.

– Námsfrøðingar, ið ar-

beiða við børnum, leggja dagliga eitt stórt arbeiði í, at tryggja og verja hesi barnarættindi. Tað er sjálvsagt, at vit eru í fremstu røð í hesi stremban, og politiski myndugleikin eigur at vera í oddinum. Men har mugu vit so staðfesta, at tað gongur striltið at halda sáttmálan, tí tað eru alt ov nógv børn okkara annars ríka samfelag, sum ikki fáa tað góða og tryggja lívið í lut, sum ST-sáttmálin annars eigur at tryggja teimum, sigur hon.

Glottar

Tó glottar eru eisini at hóma, sum forkvinnan í Pedagogfelagnum fegnast um.

– Vit hava til dømis fingið okkara egna barnaumboðsmann og eisini eitt barnahús, og tað eru sanniliga stór framstig. Men eg vóni, at millum annað aðalorðaskiftið í dag eisini fer at merkja, at rættindi og kor barnana fram eftir fara at fáa nógv størri uppmærsemi og hægri raðfesting í politiska

arbeiðnum, sigur Maud Wang Hansen.

Barnahúsið, hvørs bústaður er loyniligur, er eitt stað, har eitt nú avhoyringar og kropsligar kanningar í sambandi við kynsligan ágang ímóti børnum kunnu fara fram undir tryggum umstøðum og saman við námsfrøðingum, sálarfrøðingum og øðrum við serförleikum at fáast við børn, ið eru illa fyri.

Í januar í 2012 gav Føroya Pedagogfelag saman við NFFS (Norðurlenskur felagsskapur fyri sosialpedagogar) út »Barnets bedste«, sum er eitt arbeðsrit um rættindi barnanna og arbeiðið hjá sosialpedagogum í Norðurlondum.

ingolf@sosialurin.fo

Tó at Føroyar eisini hava staðfest ST-barnarættindasáttmálan, so eru tað alt ov nógv børn í okkara annars ríka samfelag, sum ikki fáa tað góða og tryggja lívið í lut, sum ST-sáttmálin annars eigur at tryggja teimum, sigur Maud Wang Hansen, forkvinna í Føroya Pedagogfelag